

Lovforslaget vedtoges med 82 stemmer mod 79.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Anden behandling af lovforslag nr. L 190:

Forslag til lov om boligbyggeri.

(Fremsat 20/4 83. Første behandling 28/4 83. Betænkning 27/5 83).

Der var stillet 29 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Kaj Poulsen (S):

»De radikale bremser regeringens felttog«, står der med store typer i Boligselskabernes Landsforenings blad, Boligen, der netop er udkommet. Denne artikel blev skrevet på grundlag af den førstebehandling, vi havde her i folketinget, og hvoraf det klart fremgik, at hr. Dræbye var imod ændringer af finansieringsreglerne, fordi, som han sagde til hr. Stubkjær Pedersen, den slags columbusæg, som regeringen her var kommet med, kunne de radikale ikke stemme for.

Mon ikke vi i det næste blad kan se med lige så store overskrifter, at det, man skrev, var en fejl, og at det radikale venstre nu har hjulpet regeringen i dens felttog imod det almennyttige byggeri – ikke ved, at der skal skæres ned på kvotaen, men ved at hjælpe med at lægge en strikke om halsen på dette byggeri og på den måde være medvirkende årsag til, at en finansminister i fremtiden får øje på, hvad det er, man har gennemført på finansieringsområdet. Det er i sandhed et columbusæg, som jeg skal komme ind på i omtalen af ændringsforslagene.

Det, man har foreslået, er at fastholde regeringens tanker om at nedskære grundkapitalen for det almennyttige byggeri, men for at hr. Dræbye og det radikale venstre kunne få bare en lille håndsrækning, blev det så foreslået, at man nedsætter grundkapitalen med det, regeringen har foreslået, men så kommer columbusægget: staten skal betale for den nedsættelse derigennem, at staten skal overtage forpligtelserne for de indeksobligationer, der skal optages mere for at finansiere det almennyttige byggeri. Det giver en besparelse på 222 mill. kr. i 1984.

Vi har i udvalget fået bilag 28, hvor vi langt om længe fik klaring på, hvad det var, der blev gennemført, og hvad det ville betyde for statens finanser. Det er korrekt, at man i år 1 vil spare de godt 200 mill. kr., men allerede i år 4 vil denne besparelse være vendt til en merudgift for staten. I faste priser vil resultatet for staten ikke være en besparelse på de 222 mill. kr., men en merudgift på 261 mill. kr. I 1994 vil udgiften være på 960 mill. kr. i faste priser, og over en 20 års periode vil statens udgifter til dette være steget til 3,3 mia kr., stadig i faste priser.

Hvis man regner i løbende priser, er udgiften i det 20. år ikke de 3 mia kr., men så er det 16 mia kr., man her har lagt om.

Enhver må kunne se, også selv om man er radikal, at en hvilken som helst finansminister – forhåbentlig sidder den finansminister, vi har nu, ikke så længe – vil kunne få øje på disse tal, og dermed har det radikale venstre altså sammen med regeringen lagt grunden til, at man gør det umuligt for beboerne i det almennyttige byggeri på lidt længere sigt. Det beklager vi overordentlig meget at det radikale venstre er gået med til.

Der vil ikke være noget at sige til, hvis befolkningen, når den opfatter, hvad det her drejer sig om, kræver en umyndiggørelse i henhold til tåbeparagraffen af de partier, der kan stemme for et sådant forslag. Et forslag, der i dag giver en besparelse på 200 mill. kr., men som i løbet af 10 år giver en merudgift på et par milliarder kroner, er i sandhed noget, der skal forklares, for at folk kan forstå det.

Vi vil naturligvis stemme imod en sådan ordning, som kan betegnes som direkte uansvarlig. Regeringen siger: ja, nu laver vi den ordning, så får vi den besparelse, men da det formentlig ikke bliver den nuværende rege-